

Terug in de tijd *met Richard Witschge*

ABA Today gaat in dit nummer ‘terug in de tijd’ met Richard Witschge, die meer dan 200 officiële wedstrijden in Ajax 1 speelde en met FC Barcelona de UEFA Champions League won.

Richard Witschge werd geboren op 20 september 1969 in de Tweede Oosterparkstraat in Amsterdam Oost. Toen hij één jaar was verhuisde het gezin naar West, waar hij samen met z'n drie jaar oudere broer Rob op straat leerde voetballen. Toen Rob acht jaar werd, mocht hij lid worden van een voetbalvereniging. Dat werd SDW, waar ook vader Piet gespeeld heeft. Richard ging met Rob mee en trainde en voetbalde als vijfjarige pupil 'gewoon' mee. Al vrij snel werden de talenten van de gebroeders Witschge door Ajax ontdekt, maar beide ouders werkten en konden hun zonen niet naar de trainingen en wedstrijden aan de andere kant van de stad brengen. 'Busjes zoals nu, waren er toen nog niet', weet Richard Witschge. Op z'n dertiende maakte Richard wel de stap naar de Meer, samen met Rob. Hij doorliep vanaf de C1 alle jeugdteams. Op zijn zeventiende

Richard Witschge:
'Mijn broer Rob is mijn grootste vriend'

werd hij door Johan Cruyff opgenomen in de A-selectie. Op 26 oktober 1986 debuteerde hij tegen AZ '67. 'Dat was een mooi moment. Rob speelde linksbuiten en ik daarachter op linkshalf, onvergetelijk.'

NAAR FC BARCELONA

De man die hem in Ajax 1 liet debuten: Johan Cruyff, haalde Richard Witschge in het seizoen 1991/1992 ook naar FC Barcelona. Ajax stond er toentertijd financieel slecht voor. Het verhaal gaat dat er binnen het bestuur gesproken werd over het wel of niet sturen van kerstkaarten. Dat agendapunt kon na de deal snel worden afgehandeld, de transfer van Richard gaf Ajax weer de nodige financiële lucht. In die tijd mochten er in de nationale competitie drie buitenlandse spelers worden opgesteld en vier in de Europa Cup. Richard had de pech dat hij de concurrentiestrijd aan moest gaan met Michael Laudrup, die in de vorm van z'n leven stak. Ronald Koeman en Hristo Stoichkov claimden de twee andere plaatsen voor buitenlanders, dus Richard kwam minder aan spelen toe, dan hij wilde. Bovendien had hij de pech dat hij enkele dagen voor de Champions League finale in Londen geblesseerd raakte, waardoor hij niet alleen de wedstrijd tegen Sampdoria miste, maar ook het Europese kampioenschap van 1992. Hij zag die bewuste avond vanaf de tribune hoe Ronald Koeman in de verlenging FC Barcelona vanuit een vrije trap de 'cup met de grote oren' bezorgde.

‘Zonder Johan Cruijff had mijn voetballoopbaan er anders uitgezien’

TERUG NAAR AJAX

Na drie seizoenen in de Catalaanse hoofdstad, waar het (voetbal)leven Richard en zijn gezin wel beviel, ging hij naar Girondins de Bordeaux. Hij speelde hier met onder andere Zinédine Zidane. In zijn laatste periode bij Bordeaux werd hij uitgeleend aan Blackburn Rovers. Dat was geen gelukkige uitstap. Richard speelde slechts één wedstrijd, maar werd met de Rovers wel kampioen van de Premier League. In 1996, het jaar van de opening van de Amsterdam Arena, keerde hij terug naar Ajax, dat op dat moment gecoacht werd door Louis van Gaal. Het was het tijdperk na de grote successen met onder andere het winnen van de wereldcup. In het seizoen 2001/2002 werd hij verhuurd aan het Spaanse Deportivo Alavés. Hij kon bij Ajax niet door één deur met Co Adriaanse. Diens opvolger Ronald Koeman haalde hem weer terug. Richard Witschge sloot zijn glansrijke carrière af bij het Japanse Oita Trinita.

EUROPA CUP II

Richard Witschge speelde als profvoetballer in totaal 17 seizoenen op het hoogste niveau. In zijn debuutseizoen won hij met Ajax onder leiding van Johan Cruijff de Europa Cup II. Dat was in Athene waar Ajax met 1-0 won van FC Lokomotive Leipzig. Die prijs bestaat niet meer en is opgegaan in de UEFA Europe League. Witschge werd landskampioen in Nederland, Spanje en Engeland. Met Barcelona won hij zijn grootste prijs: de Champions League en later ook de UEFA Super Cup. Als international heeft Richard Witschge 31 interlands achter zijn naam staan. Dat hadden er meer kunnen en moeten zijn, maar tot twee keer toe werd hij getroffen door een blessure, waardoor hij het eindtoernooi miste. Wel deed hij mee aan het WK van 1990 in Italië en het Europees Kampioenschap van 1996 in Engeland.

HIËRARCHIE BINNEN HET EERSTE

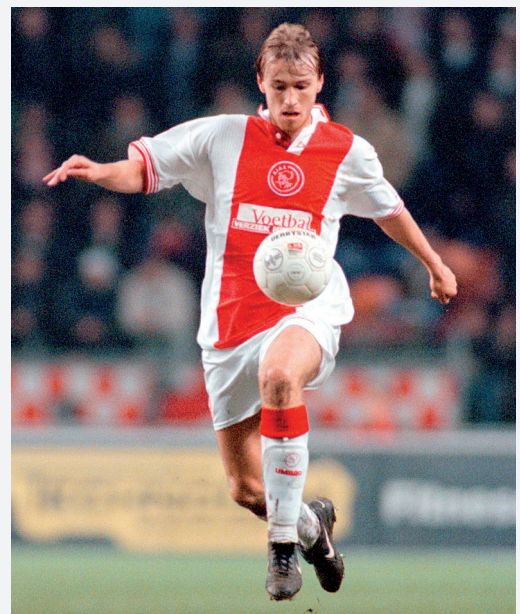
Richard heeft alleen in zijn eerste periode bij Ajax samengevoeld met zijn broer Rob. Over zijn broer is Richard helder en zeer respectvol: ‘Rob is mijn grootste vriend. Toen wij naar Ajax gingen, heb ik veel aan Rob gehad. Hij speelde in hogere jeugdselectieteams en zat eerder bij de A-selectie. Ik heb veel van hem geleerd. Zijn verhalen en steun zijn belangrijk voor mij geweest. Bijvoorbeeld hoe de hiërarchie binnen het eerste was. Als ik als ‘broekie’ op de training Jan Wouters tussen zijn benen door speelde, kon ik er op rekenen dat ik van Ronald Spelbos een elleboog kreeg. Zo was de rangorde. Rob heeft me geleerd hoe je daar mee om moest gaan. Ook mijn ouders zijn voor mij en Rob heel belangrijk geweest. Die hebben ons in alles gesteund, daar ben ik hen heel dankbaar voor. En niet te vergeten Johan Cruijff. Zonder Johan had mijn voetballoopbaan er anders uitgezien. Daarom ben ik blij dat vanaf volgend seizoen de ArenA zijn naam draagt. Hij is en blijft onbetwist de allergrootste Ajacied aller tijden.’

INDIVIDUEEL TRAINER

Na zijn actieve carrière is Richard Witschge op De Toekomst aan de slag gegaan als jeugdtrainer. Sinds deze winter maakt hij onderdeel uit van de technische staf van Ajax 1 als individueel trainer. Richard Witschge: ‘Dat is zo gelopen. Ik ging mee naar het trainingskamp in Portugal en ben in feite bij de groep gebleven. Ik vind het mooi om met deze jonge jongens, waarvan ik de meesten vanuit de Ajax jeugd goed ken, te mogen werken. Het is een zeer talentvolle lichte. Het is jammer dat het afgelopen seizoen niet gelukt is om met deze groep prijzen te pakken. Als er komende zomer niet teveel spelers vertrekken, dan ziet het er voor volgend seizoen veelbelovend uit. De eerste uitdaging wordt kwalificeren voor het toernooi in de UEFA Champions League. Dat is tegenwoordig geen appeltje, eitje meer.’

RICHARD WITSCHGE BOKAAL

De voetballoopbaan van Richard Witschge telt vele mooie en onvergetelijke momenten. Het moment tijdens de thuiswedstrijd tegen Feyenoord in oktober 1997 is daar één van. Alle Ajax fans kunnen zich dat moment als de dag van gisteren herinneren. Tijdens de met 4-0 gewonnen wedstrijd sprintte Richard aan de linkerkant van het veld, de bal hooghoudend, richting het vijandelijke doel. Na negen keer hooghouden kwam er een einde aan zijn actie, waar de fans in Rotterdam tot op de dag van vandaag niet graag aan herinnerd worden. De technicus Richard Witschge plaatste zich met deze hooghoudact in de eregalerij der onvergetelijke Ajax hoogtepunten. Nog altijd wordt er voor de thuiswedstrijden door Ajax pupillen gestreden om de Richard Witschge bokaal. Dat, en dat de fans het bewuste memorabele moment nog regelmatig terugkijken, vindt hij wel grappig.

RICHARD WITSCHGE

Richard is getrouwd met Lia. Samen hebben zij drie dochters: Joëll, Keli en Skyler en een kleinzoon Ayhan.